

ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

11. května 2005*

Ve spojených věcech T-160/02 až T-162/02,

Naipes Heraclio Fournier, SA, se sídlem ve Vitoria (Španělsko), zastoupená
E. Armijem Chávarrim, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
původně zastoupeným J. Crespo Carrillem, dále O. Montaltem a I. de Medrano
Caballerem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: španělština.

příčemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem, je

France Cartes SAS, se sídlem v Saint Max (Francie), zastoupená C. de Haas, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti třem rozhodnutím druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 28. února 2002 (věci R 771/2000-2, R 770/2000-2 a R 766/2000-2), týkajícím se řízení o neplatnosti mezi Naipes Heraclio Fournier, SA a France Cartes SAS,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada,

s přihlédnutím k žalobám a replice došlým kanceláři Soudu dne 17. května 2002 a 16. června 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě a duplice OHIM došlým kanceláři Soudu dne 22. listopadu 2002 a 5. srpna 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě a duplice vedlejšího účastníka došlým kanceláři Soudu dne 22. listopadu 2002 a 7. listopadu 2003,

s přihlédnutím ke spojení těchto věcí za účelem písemné části řízení, ústní části řízení a rozsudku v souladu s článkem 50 jednacího řádu Soudu,

po jednání konaném dne 30. listopadu 2004,

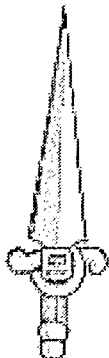
vydává tento

Rozsudek

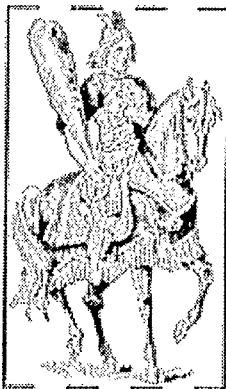
Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 1. dubna 1996 podala žalobkyně u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) tři přihlášky ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ve věci T-160/02 je ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, dále vyobrazené obrazové označení, které má podle popisu obsaženého v přihlášce modré, bledě modré, žluté a červené barevné provedení a představuje „meč“.

- 3 Ve věci T-161/02 je ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, dále vyobrazené obrazové označení, které má podle popisu obsaženého v přihlášce červené, žluté, zelené, žlutohnědé, kaštanově hnědé, modré a bledě modré barevné provedení.

- 4 Ve věci T-162/02 je ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, dále vyobrazené obrazové označení, které má podle popisu obsaženého v přihlášce žluté, žlutohnědé, bílé, červené, modré a zelené barevné provedení.

- 5 Výrobky, pro které byly zápisy požadovány, náležejí do třídy 16 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účel zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „hrací karty“.
- 6 Přihlašované ochranné známky byly zapsány dne 15. dubna 1998.
- 7 Ze spisu vyplývá, že v roce 1998 bylo pro žalobkyni zapsáno jako ochranná známka Společenství 23 obrazových ochranných známek představujících španělské hrací karty nebo symboly objevující se na těchto kartách, z toho tři výše popsané ochranné známky.

8 Ze spisu rovněž vyplývá, že žalobkyně vlastnila do 10. února 2000 autorská práva na reprezentaci všech 48 karet španělské karetní hry.

9 Dne 7. dubna 1999 vedlejší účastník navrhl, aby byla na základě čl. 51 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 40/94 prohlášena neplatnost těchto zápisů z důvodu jednak, že tyto zápisy spadají do absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu stanovených čl. 7 odst. 1 písm. b) až e) iii) tohoto nařízení, a jednak, že žalobkyně nebyla v době podání přihlášky ochranné známky v dobré víře.

10 Dne 15. června 2000 zrušovací oddělení návrhy na neplatnost dotčených ochranných známek zamítlo z důvodu, že zápisy byly právně opodstatněné a uložila vedlejšímu účastníku náhradu nákladů řízení.

11 Dne 19. července 2000 podal vedlejší účastník u OHIM tři odvolání na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94.

12 Rozhodnutími ze dne 28. února 2002 (věci R 771/2000-2, R 770/2000-2 a R 766/2000-2) (dále jen „napadená rozhodnutí“), doručenými žalobkyni dne 9. března 2002, druhý odvolací senát vyhověl odvoláním vedlejšího účastníka a zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 15. června 2000. Odvolací senát měl za to, že dotčená označení postrádají rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a zároveň jsou popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) téhož nařízení, jelikož jsou průměrným spotřebitelem hracích karet chápána jako označení představující vlastnosti španělských hracích karet.

Návrhy účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadená rozhodnutí;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

14 OHIM navrhuje, aby Soud:

- žaloby zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

15 Vedlejší účastník navrhuje, aby Soud:

- potvrdil napadená rozhodnutí;
- prohlásil dotčené ochranné známky Společenství za neplatné;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených vedlejším účastníkem v rámci řízení o neplatnosti a o žalobě.

K přípustnosti návrhů a důvodů vedlejšího účastníka

- 16 Žalobkyně uplatňuje, že návrhy a důvody vedlejšího účastníka nemohou být Soudem vzaty v úvahu, jelikož se netýkají zrušení ani změny napadených rozhodnutí. Podle žalobkyně Soud nemůže potvrdit napadená rozhodnutí a zároveň vyhovět návrhům směřujícím k tomu, aby Soud prohlásil dotčené ochranné známky za neplatné z důvodu jiných důvodů pro zamítnutí než důvodů, které byly uplatněny v napadených rozhodnutích.
- 17 V tomto ohledu Soud připomíná, že na základě čl. 134 odst. 2 jednacího řádu mají vedlejší účastníci stejná procesní práva jako hlavní účastníci řízení. Mohou podporovat návrhy hlavního účastníka řízení a mohou podat návrhy a předložit důvody nezávislé na návrzích a důvodech hlavních účastníků řízení. Na základě odstavce 3 téhož článku může vedlejší účastník ve svém vyjádření k žalobě uvést návrhy požadující zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, která nebyla vznesena v žalobě, a předložit důvody, které nejsou uvedeny v žalobě.
- 18 Vedlejší účastník tedy byl oprávněn uvést návrhy a předložit důvody odlišné od návrhů a důvodů hlavních účastníků řízení. Na závěr svého vyjádření k žalobě vedlejší účastník uvedl: „Je tedy navrhováno, aby Soud potvrdil [napadená rozhodnutí v tom], že zrušila rozhodnutí prvního zrušovacího oddělení; prohlásil za neplatnou[é] [dotčenou[é]] ochrannou[é] známku[y] a uložil [žalobkyni] náhradu

nákladů řízení o neplatnosti a o žalobě [vedlejšího účastníka].“ Podle žalobkyně z návrhů vedlejšího účastníka výslovně nevyplývá, že očekával, že Soud změni nebo doplní napadená rozhodnutí uplatněním ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. a), d) a e) iii) nařízení č. 40/94 a podpůrně čl. 51 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

- 19 Je namístě číst návrhy vedlejšího účastníka uvedené v bodě 62 jeho vyjádření k žalobě ve spojení s body 8 a 9. Podle bodu 8 „[j]e navrhováno, aby Soud potvrdil [napadená rozhodnutí] v tom, že v nich bylo rozhodnuto, že označení postrádá[jí] rozlišovací způsobilost pro označení hracích karet v celém Společenství na základě čl. 7 [odst.] 2 a [čl. 7 odst. 1], [písm.] b) a c) [nařízení č. 40/94] a prohlásil za neplatnou[é] ochrannou[é] známku[y] na základě čl. 7 [odst.] 1 [písm.] a), [písm.] d) a e) iii) [nařízení č. 40/94] a podpůrně na základě čl. 51 [odst.] 1, [písm.] b) [nařízení č. 40/94]“. Podle bodu 9 „je [p]řesto navrhováno, aby Soud změnil [napadená] rozhodnutí v tom, že měla za to, že označení [mají] rozlišovací způsobilost ve Španělsku a případně v Itálii“.
- 20 Z písemností vedlejšího účastníka znovu zopakovaných v bodě 19 výše jasně vyplývá, že se omezuje na zpochybnění určitých důvodů uvedených odvolacím senátem a na návrh, aby Soud vzal v úvahu dodatečné důvody podle něj odůvodňující prohlášení dotčených ochranných známek za neplatné. Vedlejší účastník proto ještě nezpochybňuje dosah napadených rozhodnutí, která konstatovala neplatnost těchto ochranných známek. Není tedy možné mít za to, že vedlejší účastník navrhoval změnu napadených rozhodnutí ve smyslu článku 63 nařízení č. 40/94.
- 21 Kromě toho vedlejší účastník v podstatě navrhuje, aby Soud přikázal OHIM, aby prohlásil dotčené ochranné známky za neplatné.

- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94 je OHIM povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí soudu Společenství. Soudu tedy nepřísluší, aby OHIM uděloval příkazy. OHIM totiž přísluší, aby vyvodil důsledky z výroků a odůvodnění rozsudků Soudu [rozsudky Soudu ze dne 31. ledna 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform), T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 33; ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 12, a ze dne 3. července 2003, Alejandro v. OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, s. II-2251, bod 22]. Návrhy vedlejšího účastníka směřující k tomu, aby Soud přikázal OHIM, aby prohlásil dotčené ochranné známky za neplatné, jsou tedy nepřipustné.
- 23 Vedlejší účastník konečně navrhuje, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení o neplatnosti a o žalobě.
- 24 Je namístě připomenout, že podle čl. 136 odst. 2 jednacího řádu „náklady nevyhnutelně vzniklé účastníkům řízení v souvislosti s řízením u odvolacího senátu a náklady vynaložené za účelem předložení překladů podání nebo jiných písemností do jednacího jazyka se podle čl. 131 odst. 4 druhého pododstavce považují za nahraditelné náklady“. Z toho vyplývá, že náklady vynaložené v souvislosti s řízením o neplatnosti nemohou být považovány za nahraditelné náklady. Návrhy vedlejšího účastníka směřující k tomu, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení, tedy musejí být, pokud se jedná o část týkající se nákladů vynaložených v souvislosti s řízením o neplatnosti, jako nepřipustné odmítnuty.

K věci samé

- 25 Na podporu svých žalob na neplatnost žalobkyně vznášá dva žalobní důvody, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) téhož nařízení.

26 Je třeba začít přezkumem druhého žalobního důvodu.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

- 27 Žalobkyně tvrdí, že se zákaz upravený čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 týká údajů, které jsou obvykle užívány k popisu hlavních vlastností výrobku nebo služby, a údajů, které mohou v rozumné míře splnit tuto informační funkci. Účelem tohoto zákazu je pouze to, aby bylo zabráněno zápisu jako ochranných známek označení nebo údajů, které z důvodu své podobnosti s prostředky, které obvykle slouží k označování výrobků, služeb nebo vlastností těchto výrobků nebo služeb, neumožňují splnit funkci identifikace podniků, které je uvádějí na trh.
- 28 V projednávaném případě měl odvolací senát neprávem za to, že dotčené ochranné známky jsou tvořeny výlučně označeními popisujícími vlastnosti výrobků, kterých se týkají. Žalobkyně má za to, že se odvolací senát omezil na studium barev meče a obušku karetní hry s ohledem na ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 29 Odvolací senát tak nevyjádřil samostatný a nezávislý úsudek k údajnému porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 dotčenými ochrannými známkami.

- 30 Kromě toho odvolací senát nadměrně rozšířil oblast působnosti zákazu upraveného tímto ustanovením. Označení představující obuškového jezdce a mečového krále nejsou tvořena výlučně popisnými prvky.
- 31 Pokud jde o obuškového jezdce, ochranná známka totiž obsahuje první údajně popisný prvek, v tomto případě obušek, který nese jezdec, a druhý prvek, který nemůže žádným způsobem odpovídat této definici vyobrazení jezdce v tomto případě vzhledem k tomu, že tento jezdec má větší význam a dává ochranné známce jedinečný a rozlišující charakter, který přesahuje údajně popisný charakter každého prvku odděleně. Stejně úvahy platí pro vyobrazení mečového krále, přičemž údajně popisným prvkem je meč, který nese král.
- 32 Odvolací senát nezohlednil skutečnost, že motivy tvořící dotčené ochranné známky nejsou označeními, která slouží k identifikaci zvláštního druhu výrobků jako španělských hracích karet barvy meče nebo obušku, ale že se jedná o jedinečné a zvláštní motivy mezi mnoha ostatními, které slouží k označení meče nebo karty této hry. Žalobkyně zdůrazňuje, že existují stovky různých vyobrazení pro identifikaci deseti nebo dvanácti karet barev meče nebo obušku, které jsou součástí španělské karetní hry obsahující 40 nebo 48 karet. Pokud jde o meč, vyobrazení tvořící dotčenou ochrannou známku neodpovídá žádné z karet španělské hry, neboť se jedná o fantazijní motiv. Dokumenty předložené před OHIM prokazují, že neexistuje žádné pravidlo nebo jakékoli omezení, pokud jde o formu, barvu nebo podrobnosti charakterizující postavy španělské karetní hry.
- 33 Žalobkyně zpochybňuje tvrzení odvolacího senátu, podle kterého bude cílová veřejnost sídlící mimo španělské nebo italské území vnímat ochranné známky jako jednu z barev španělské karetní hry. Je totiž nepravděpodobné, že veřejnost sídlící mimo výše uvedená území ví, že se španělská karetní hra skládá ze čtyř barev, včetně

meče a obušku, a zná různé karty, ze kterých se skládá. V každém případě je nepravděpodobné, že spotřebitel rozpozná aspekt obušku obuškového jezdce nebo aspekt meče mečového krále a vytvoří si přímou a bezprostřední spojitost mezi dotčeným označením a různými barvami španělské karetní hry.

- 34 Pokud bude mít podle žalobkyně případný uživatel hracích karet k dispozici dotčená grafická vyobrazení, nebude tato označení vnímat jako označení odkazující na jednu z barev španělské karetní hry (pokud jde o motiv představující malý meč) nebo na jednu z karet španělské hry (pokud jde o symboly představující obuškového jezdce a mečového krále), ale bude je vnímat jako označení spojená s daným výrobcem hracích karet.
- 35 OHIM tvrdí, že odvolací senát správně uplatnil nařízení č. 40/94, neboť neusoudil, že dva absolutní důvody pro zamítnutí upravené v čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) tohoto nařízení jsou vzájemně závislé a nepopřel, že každý z těchto důvodů má vlastní oblast působnosti. To není překážkou tomu, aby na základě stejné argumentace dospěl odvolací senát k závěru, že dotčená označení spadají do oblasti působnosti těchto dvou absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu.
- 36 Odvolací senát tedy správně usoudil, že jednoduchý a obyčejný meč a jednoduché a obyčejné karty obsahující vyobrazení obuškového jezdce a mečového krále, bezprostředně a přímo odkazují na výrobky, které tato označení mají identifikovat, a došel správně k závěru, že označení jsou popisná, neboť jsou průměrným spotřebitelem chápána jako označení představující vlastnosti španělských hracích karet.
- 37 Vedlejší účastník uplatňuje, že dotčené ochranné známky jsou tvořeny výlučně označeními popisujícími vlastnosti dotčených výrobků, a to: hrací karta španělského

typu barvy meče a hodnoty jedna; hrací karta španělského typu barvy obušku a postavy jezdce; hrací karta španělského typu barvy meče a postavy krále. Tato označení nemohou být v žádném případě vnímána jako označení jiné hrací karty. Cílová veřejnost je tedy bezprostředně informována o druhu výrobku (hrací karta), o účelu tohoto výrobku (prvek souboru karet určených ke hře) a o jakosti, množství a hodnotě tohoto výrobku.

Závěry Soudu

- 38 Je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“. Kromě toho čl. 7 odst. 2 téhož nařízení stanoví, že „odstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Společenství“.
- 39 Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 brání tomu, aby označení nebo údaje, kterých se týká, byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky. Toto ustanovení tak sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby taková označení nebo údaje mohla být všemi volně používána (viz analogicky rozsudky Soudního dvora ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, Recueil, s. I-2779, bod 25; ze dne 8. dubna 2003, Linde a další, C-53/01 až C-55/01, Recueil, s. I-3161, bod 73; ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, Recueil, s. I-3793, bod 52; ze dne 12. února 2004, Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, s. I-1699, bod 35, a Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, s. I-1619, bod 95).

- 40 Označení a údaje uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 jsou tedy označení a údaje, které mohou při běžném užívání z pohledu spotřebitele sloužit ať přímo, nebo uvedením jedné z jeho podstatných vlastností k označení takového výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, Recueil, s. I-6251, bod 39).
- 41 Popisná povaha ochranné známky musí být posuzována jednak s ohledem na výrobky nebo služby, pro které je zápis označení požadován, a jednak s ohledem na vnímání cílové veřejnosti, která je tvořena spotřebitelem těchto výrobků nebo služeb [rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (CARCARD), T-356/00, Recueil, s. II-1963, bod 25].
- 42 V projednávaném případě je třeba nejdříve podotknout, že výrobky, na které se vztahují dotčené ochranné známky, jsou hrací karty. Je nepochybné, že se jedná zejména o takzvané španělské hrací karty, běžně užívané ve Španělsku, i když žalobkyně tvrdí, že dotčené ochranné známky rovněž užívá pro jiné typy hracích karet.
- 43 Ze spisu vyplývá, že se španělská karetní hra („la baraja española“) skládá ze 40 nebo 48 karet od esa do sedmi nebo do devítky, po nichž následuje kluk („sota“), jezdec („caballo“) a král („rey“). Čtyři barvy jsou zlaté mince („oros“), poháry („copas“), obušky („bastos“) a meče („espadas“).
- 44 Je tedy nepochybné, že dvě ze tří dotčených ochranných známek představují dvě ze španělských karet: obuškový jezdec (věc T-161/02) a mečový král (věc T-162/02). Pokud jde o vyobrazení meče (věc T-160/02), jako takové neodpovídá vyobrazení jedné z těchto karet, ale je tvořeno prvkem, symbolem, který je používán pro

představení barvy pro karty barvy meče. Na rozdíl od toho, co uplatňuje vedlejší účastník, nepředstavuje hodnotu jedna ani „eso“ karet barvy meče. Z písemností spisu totiž vyplývá, že karta představující eso barvy meče se liší od symbolu vyobrazeného v bodě 2 výše.

45 Pokud jde o cílovou veřejnost, je namístě konstatovat, že se jedná o všechny potenciální, zejména španělské spotřebitele hracích karet. Dotčené výrobky jsou určeny k všeobecné spotřebě, a nikoli pouze pro odborníky nebo milovníky karetních her; protože jakákoli osoba může v jakémkoli okamžiku takové výrobky nabývat buď pravidelně, nebo ke konkrétní příležitosti. Cílovou veřejností je tedy průměrný běžně obezřetný a informovaný spotřebitel, zejména ve Španělsku.

46 Zaprvé je tedy třeba pro účely uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 přezkoumat, zda u cílové veřejnosti existuje dostatečně přímý a konkrétní vztah mezi obrazovými ochrannými známkami představujícími obuškového jezdce a mečového krále a kategoriemi výrobků, pro které byl zápis povolen [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (TELE AID), T-355/00, Recueil, s. II-1939, bod 28].

47 V tomto ohledu je namístě podotknout, že vyobrazení obuškového jezdce a mečového krále přímo evokují hrací karty u cílové veřejnosti, i když část této veřejnosti nezbytně nezná španělské hrací karty. Všichni, kdo hráli s jakýmkoli typem karet, totiž v těchto kresbách identifikují vyobrazení hrací karty vzhledem k tomu, že král a jezdec jsou symboly běžně užívané na hracích kartách. Toto zjištění není vyvráceno skutečností, že část veřejnosti, která nezná španělské hrací karty, není nezbytně schopna stanovit přímou spojitost mezi vyobrazeními a konkrétní barvou a konkrétní hodnotou každé z těchto dvou karet.

- 48 V každém případě dotčená vyobrazení u španělské veřejnosti označují přímo konkrétní barvu a hodnotu dvou španělských hracích karet. Potenciální španělský spotřebitel hracích karet totiž bude vnímat každé z dotčených označení jako označení odkazující na konkrétní kartu.
- 49 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že i když existují četná různá vyobrazení umožňující identifikovat karty určité barvy, jak to tvrdí žalobkyně, jakýkoli podnik vyrábějící a uvádějící španělské hrací karty na trh užívá nezbytně symboly jezdce a obušku pro identifikaci karty odpovídající hodnotě jedenáct barvy obušku nebo symboly krále a meče pro identifikaci karty odpovídající hodnotě dvanáct barvy meče. Argument žalobkyně, podle kterého neexistuje žádné pravidlo nebo jakékoli omezení, pokud jde o formu, barvu nebo podrobnosti charakterizující postavy španělské karetní hry, tedy nemůže být přijat.
- 50 Navíc je namístě připomenout, že ačkoli čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 stanoví, že pro konstatování absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu v něm uvedeném musí být ochranná známka tvořena „výlučně“ označeními nebo údaji, které mohou sloužit k označení vlastností dotčených výrobků nebo služeb, naopak nevyžaduje, aby tato označení nebo údaje byly výlučným způsobem označení těchto vlastností (viz analogicky výše uvedený rozsudek Campina Melkunie, bod 42, a výše uvedený rozsudek Koninklijke KPN Nederland, bod 57). Možnost zobrazení jezdce, krále, meče a obušku nepatrně odlišným způsobem tedy nic nemění na skutečnosti, že dotčené ochranné známky popisují vlastnosti hracích karet.
- 51 Zejména u španělské veřejnosti tedy existuje přímý a konkrétní vztah mezi dotčenými ochrannými známkami a hracími kartami.

- 52 Zadruhé je třeba přezkoumat, zda z pohledu cílové veřejnosti existuje dostatečně přímý a konkrétní vztah mezi obrazovou ochrannou známkou představující vyobrazení meče a kategoriemi výrobků, pro které byl zápis povolen.
- 53 Je namístě konstatovat, že potenciální spotřebitel, uživatel hracích karet, bude přinejmenším ve Španělsku vnímat dotčené označení jako označení odkazující na jednu z barev španělské karetní hry. Přinejmenším u španělské veřejnosti tedy existuje přímý a konkrétní vztah mezi dotčenou ochrannou známkou a dotčenými výrobky, tedy hracími kartami.
- 54 Navíc jakýkoli podnik vyrábějící a uvádějící španělské hrací karty na trh nezbytně pro identifikaci karet barvy meče užívá symbol meče.
- 55 Vzhledem k tomu, že pro odůvodnění zamítnutí zápisu přihlašované ochranné známky stačí, že existuje absolutní důvod pro zamítnutí v části Společenství, stačí, že obrazová ochranná známka spočívající ve vyobrazení meče je popisná ve Španělsku.
- 56 Zatřetí v rozporu s tím, co uplatňuje žalobkyně, by zápis dotčených označení mohl způsobit, že by bylo zabráněno zápisu nebo užívání jiných vyobrazení barvy meče nebo hracích karet odpovídajících obuškovému jezdcí a mečovému králi v rámci španělských hracích karet.

- 57 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že dotčené ochranné známky popisují vlastnosti výrobků, na které se vztahují.
- 58 Pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého odvolací senát nevyjádřil žádný samostatný a nezávislý úsudek k údajnému porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, je namísto konstatovat, že každý z důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 je na ostatních nezávislý a vyžaduje samostatný přezkum. Mimoto je třeba tyto důvody pro zamítnutí vykládat ve světle obecného zájmu, který je základem každého z nich. Obecný zájem vzatý v úvahu při zkoumání každého z těchto důvodů pro zamítnutí může, ba dokonce musí, odrážet rozdílné úvahy podle dotčeného důvodu pro zamítnutí (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, Recueil, s. I-5089, body 45 a 46, a ze dne 16. září 2004, SAT.1 v. OHIM, C-329/02 P, Sb. rozh. s. I-8317, bod 25).
- 59 Příslušné oblasti působnosti důvodů uvedených pod písm. b) až d) čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 se však zjevně překrývají. Zvláště ochranná známka, která popisuje vlastnosti výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení, nezbytně z tohoto důvodu postrádá rozlišovací způsobilost ohledně těchto výrobků nebo služeb ve smyslu písm. b) téhož ustanovení. Ochranná známka může nicméně postrádat rozlišovací způsobilost ohledně výrobků nebo služeb z jiných důvodů než z důvodu jejího případného popisného charakteru (viz analogicky výše uvedený rozsudek Campina Melkunie, body 18 a 19, a výše uvedený rozsudek Koninklijke KPN Nederland, body 85 a 86).
- 60 V projednávaném případě nemůže skutečnost, že odvolací senát došel k závěru, že dotčená označení postrádají rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a zároveň jsou popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) téhož nařízení, jelikož jsou průměrným uživatelem těchto hracích karet chápána jako označení představující vlastnosti španělských hracích karet, představovat porušení

čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94. Na rozdíl od toho, co uplatnila žalobkyně při jednání, nejsou úvahy, na kterých se zakládají napadená rozhodnutí, v rozporu se zásadami stanovenými ve výše uvedeném rozsudku SAT.1 v. OHIM, vzhledem k tomu, že podmínka uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 je splněna.

61 V důsledku toho je namístě druhý žalobní důvod žalobkyně zamítnout.

62 Za těchto okolností a jelikož k tomu, aby označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Společenství, stačí, aby se uplatnil jeden z uvedených absolutních důvodů pro zamítnutí [rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, Recueil, s. I-7561, bod 29; výše uvedený rozsudek Giroform, bod 30, a rozsudek Soudu ze dne 27. listopadu 2003, Quick v. OHIM (Quick), T-348/02, Recueil, s. II-5071, bod 37], již není namístě přezkoumávat první žalobní důvod žalobkyně.

63 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

64 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM a vedlejším účastníkem, s výjimkou nákladů vynaložených vedlejším účastníkem u zrušovacího oddělení, v souladu s návrhy OHIM a vedlejšího účastníka.

Z těchto důvodů

Soud (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloby se zamítají.**
- 2) **Návrhy vedlejšího účastníka směřující k tomu, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení, jsou, pokud jde o náklady vynaložené u zrušovacího oddělení, jako nepřípustné odmítnuty.**
- 3) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a zbývající části nákladů řízení vedlejšího účastníka.**
- 4) **Ve zbývající části se návrhy vedlejšího účastníka zamítají.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. května 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

M. Jaeger